నెరవేరిన మనోరథం

“అమ్మా! రుక్మిణీ! తల చిక్కు తీసి సిగ ముడవనా?”

“ఊహుఁ వద్దు”

“వద్దు అంటే ఎలాగమ్మా? నీ నిడుద వెంట్రుకలన్నీ ఎట్లా చిక్కులు పడిపోయాయో చూడు! ఎందుకిలా బెంబేలుపడిపోతావు?

“.........”

“వకుళా! పోనీ దేవి మనసుకి వినోదంగా వుంటుంది పెంపుడు చిలుకను తీసుకురావే! అదీ వద్దంటే అట్లా తోటలోకి వెడదాము. ఏమమ్మా!”

“అబ్బ! వకుళా! నామనస్సేమీ బాగులేదు. వృథాగా నన్ను విసిగించకండి. పోండి.”

అంటూ చివాలున ఊగుతున్న ఉయ్యాల మీదనుంచి లేచి రుక్మిణి నగరమంతా కనబడే గవాక్షంలో ఆసీనురాలయింది. ఆమె యీ తీరున కృశించిపోతూండటంలోని ఆంతర్యం తెలిసిన ఆసఖులిద్దరూ మారుమాటాడక అక్కడినుంచి నిష్క్రమించారు. రుక్మిణీదేవి గవాక్షంలోనుంచి రాజబాట వంకకేసి తీక్ష్ణంగా చూస్తూ, ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టింది. ఆమె ఈవిధంగా సర్వసంగ పరిత్యాగినిలా వుండటానికి కారణం ఆమె అన్న రుక్మి మూర్ఖత్వం. ఐదుగురు సోదరుల వెనుక అల్లారు ముద్దుగా పెరిగిన రుక్మిణి యౌవనోదయం అయిననాటినుంచీ,తనతండ్రి కొరకు వచ్చిపోయే అతిథులవలన శ్రీకృష్ణుని గుణగణాలన్నీ విని అతనినే తనకుతగిన వరునిగా ఎన్నుకున్నది. ఆమె తల్లిదండ్రులూ బంధువులూకూడా రుక్మిణీదేవి అభిప్రాయాన్ని హర్షించి ఆవిధంగానే జరపటానికి నిశ్చయించారు. కాని ఆమె పెద్దన్నగారైన రుక్మిమటుకు మూర్ఖత్వంతో శ్రీకృష్ణుని ఎడల విరోధభావంపూని, అందరి ఇష్టాన్ని త్రోసిపుచ్చి తన మిత్రుడూ, చేదిదేశాధీశుడూ అయిన శిశుపాలునకు తన సోదరిని ఇచ్చి వివాహంచేయ సంకల్పించాడు. తండ్రి భీష్మకుడుకూడా కన్నకుమారుని మాట కాదనలేక కొడుకునకు వశుడై తగినలగ్నం నిశ్చయించి, పెద్దపెట్టున కుండినవగరమంతా వివాహాలంకారాలు చేయించి వేశాడు.

ఆ వివాహముహూర్తం రేపే. ఈసరికే నానాదేశాల రాజులూ ఆహూతులై వచ్చి విడిశారు. వరుడు శిశుపాలుడుకూడా మహోత్సాహంతో సర్వసేనలతోనూ, సకల బంధువులతోనూ వచ్చి భీష్మకునిచేత తగిన మర్యాదలను పొంది విడిదిలో దిగాడు.

ఈపరిస్థితులన్నీ తలపోయగానే రుక్మిణీదేవి నల్లకలువలవంటి నేత్రాలు, శ్రావణ మాసంలోని నీలిమేఘాలవలె నీళ్లు వర్షించాయి. అద్దాలవంటి ఆమెచెక్కిళ్లపైన కన్నీళ్లు చారికలుకట్టాయి. మెడలో చిక్కులుపడిపోయిన ముత్యాలహారాలమధ్య కన్నీటి బిందువులు చిక్కుపడి తెగిన ముత్యాలవలె భ్రాంతి కలిగించాయి. పడమటి వైపున క్రుంగిపోతూన్న సూర్యుని బంగారురంగు కిరణాలు గవాక్షంగుండా ఆమె ముఖంమీద పడి కన్నీళ్లను వజ్రాలవలె మెరిపింపచేశాయి.

జమ్మి సుశీలారాణి

తిలకహీనమైన ఆమె గుండ్రని ముఖం కళంకంలేని చంద్రబింబంవలె కాంతులు చిమ్మింది. రుక్మిణీదేవి అట్లాగే రాజబాటవైపు కన్నార్పక చూస్తూ కూర్చుంది. “రేపు చతురంగబల సమేతుడవై వచ్చి శిశుపాల జరాసంధాదులను జయించి, గౌరీ పూజాసమయంలో నన్ను రాక్షసవిధిన కొనిపోవలసింది” అని శ్రీకృష్ణుని ప్రార్థిస్తూ తన కాప్తుడైన అగ్నిద్యోతనుడనే బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠునితో ద్వారకకు సందేశం పంపింది ఆమె. అందుచేత ఆమె మనస్సంతా శ్రీకృష్ణునిమీద, తన సందేశాన్ని కొనిపోయే అగ్నిద్యోతనునిమీద మాత్రమే సుడులు తిరుగుతూ మిగిలినవిషయాలను అన్నిటినీ త్యజించివేసింది.

వివాహం రేపే. దగ్గరకు వచ్చివేసింది. అగ్నిద్యోతనుడు శ్రీహరికి తన సందేశం వినిపించాడో! లేక ద్వారకానగర మార్గమధ్యమందే ఉన్నాడో యింకా! ఒకవేళ శ్రీకృష్ణుడు ఆ సందేశం విని తప్పుగా భావించాడేమో! వాసుదేవుడు రాడు కాబోలును. అగ్నిద్యోతనుడు పోయిఉండడు. కృష్ణుని దమ్మని పిలవటానికి అగ్నిద్యోతనుని మించిన ఇష్టబంధువులిక వేరే తనకులేరు. ఇక ఎవరిని పంప వీలవుతుంది? అసలు బ్రహ్మవ్రాత ఏ విధంగా వున్నదోకదా! అని ఈ విధంగా పరిపరివిధాల చింతిస్తూ శోకమూర్తియైన రుక్మిణీదేవి సూర్యాస్తమయమై, క్రమంగా శ్రీకృష్ణుని ఒంటిరంగువంటి చీకట్లు లోకాన్ని కప్పుకోవడం గ్రహించలేదు.

హరియశస్సుధాబ్ది తుంపురులవంటి చుక్కలు నీలపు ఆకాశంలో ముగ్గులవలె మెరిశాయి. ఆ చుక్కలమధ్య చంద్రుడు కలువ పువ్వులా వెలుగుతూ వెండిదారాలవంటి సన్నటి కిరణాలను కుండినవగర వీధులవెంట పరుగెత్తించాడు. రుక్మిణీదేవికి ఆ వెన్నెలలో నగరమంతా ఒక కర్పూరపు కుప్పవలె కనిపించినది. రాజబాటపైన పౌరులు చల్లిన చిక్కని మంచిగంధపునీటి సువాసనలు గాలిలో తేలి రుక్మిణి నాసికాపుటాలలో ప్రవేశించాయి. ప్రతి గృహమందు నా కర్పూర కుంకుమాది అలంకారాలూ, మామిడాకుల పచ్చనితోరణాలూ దీపకళికల సరసన మెరిసిపడ్డాయి. ఇండ్లలోనుంచి అగరు ధూపాల తెరలు తెలిమబ్బుపింజెల్లా వెన్నెల్లో ప్రయాణంచేశాయి. రుక్మిణి మనస్సులో సంశయాలవలె దూరదూరాన ధ్వజస్తంభాలకు మెలిపెట్టిన పూలచెండ్లు గాలికి వూగులాడినాయి. ఈ అలంకారమంతా రేపు తనకు శిశుపాలునితో జరుగబోయే వివాహార్థమేనని భావించగానే రుక్మిణీదేవి మనస్సులో దిగులు మరీ అధికమయింది. చివరికొక వేడి నిట్టూర్పు విడిచి మరొక్కమాటు రాజబాటవైపు కన్నార్పకచూసి లేచి నిలువబడింది. ఆ క్షణానే ఆమె నయనాలలో సహస్ర మణిదీపాల వెలుగులు ఒక్కమారు తళతళలాడాయి. చిరునవ్వు మెరుపులు ముఖ

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము లనుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.

ఎడ్వాన్సుతో జాబు వ్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్,

మలకపేట బిల్డింగ్సు, హైద్రాబాదు - 2

కలవరపడు స్త్రీలకు

“కుమారి” మాత్రలు మరువకండి. మీ ఆరోగ్యం రక్షించును. చింతఅనవసరం

వెల (సాదా) రు. 3/-

(స్పెషల్) రు. 5/-

(ఎక్‌స్ట్రా స్పెషల్) 8/-

పోస్టేజిప్యాకింగు ప్రత్యేకం

Mrs. P. Devee, F.D.S. (AP) Calcutta-40.

స్టాకిస్టు: Indo Medical supplies

No. 3 Paulappan st. Seven wells

Madras - 1.

★ నెరవేరిన మనోరథం ★

కుంతా అలుముకున్నాయి. ఆక్షణానే ఆమె ఎడమకన్ను ఎడమభుజమూకూడా అదిరాయి.

రాజబాటమీదుగా నాలుగశ్వాలు పూన్చిన రథం ఒకటి వాయువేగ మనోవేగాలతో పరుగులుతీస్తూ కనురెప్పపాటులో ఆమె దృష్టిపథాన్ని అతిక్రమించి రాజసౌధాలవేపు సాగిపోయింది. ఆమె అచేతనంగా గవాక్షపు కమ్మీ నానుకుని నిలువబడిపోయింది. చివరకు వకుళ ఆమెను తట్టి పిలువటంతో స్పృహవచ్చింది రుక్మిణీదేవికి. "అమ్మా! అగ్నిద్యోతనులవారు తమరి దర్శనం కోరుతున్నారు" అన్నది వకుళ ఆమెకు చేయూతనిస్తూ. వకుళ చేతిని మెరుపులా తొలగించి ఆబ్రాహ్మణుని కెదురు నడిచిందామె. అగ్నిద్యోతనుని ముఖలక్షణాలు చూస్తూనే రుక్మిణీదేవికి వెయ్యి ఏనుగులబలం వచ్చినట్లయింది. అగ్నిద్యోతనుడామెతో "అమ్మా! రుక్మిణీ! నీ సద్గుణాలను శ్రీకృష్ణుడెంతో మెచ్చుకున్నాడు. నాకు అపారధనాన్నిచ్చి సత్కరించాడు. నన్ను తీసుకొని తానే ఒక్క రాత్రిలో ద్వారకనుంచి ఇక్కడకు వాయువేగాన వచ్చివేశాడు. ఎందరు అడ్డు వచ్చినా నిన్ను తీసుకొని పోయితీరుతాడు. నీచరిత్ర, నీభాగ్యము సర్వం నేడు ఫలించాయి తల్లీ" అన్నాడు. ఈమాటలను వింటూనే రుక్మిణి ఆనందాతిరేకాన కన్నీళ్లు కురిపిస్తూ, మాటలకు తడబడింది. చివరకు "శ్రీహరిని నాసందేశం చెప్పి తీసుకొనివచ్చి నన్ను బ్రతికించావు. విప్రవర్యా! దీనికి నేనేమి ప్రత్యుపకారం చేయగలను?" అంటూ ఆయనకు సాగిలపడి నమస్కరించింది. అగ్నిద్యోతనుడామెను చేయెత్తి గంభీరస్వరంతో దీవించాడు. దాసదాసీలు వెలిగించిన దీపావళికి రుక్మిణీదేవి కండ్లవెలుగులోడై ఆ భవనమంతా మెరిసిపోయింది.

2

మరునాడు రుక్మిణీదేవి సర్వాలంకారాలూ అలంకరించుకొని శుచిగా గౌరీపూజ చేయటానికి మౌనంధరించి నగరుకి ఆవతల ఉన్న ఆలయానికి నడిచింది. ఆమె వెనుకా చుట్టుప్రక్కలా అనేకమంది వీరభటులు, కానుకలు తీసుకొని వారవనితలు, అలంకారవతులైన బ్రాహ్మణుల భార్యలూ, సఖులు, తల్లిదండ్రులు, బంధువులు మొదలైనవారంతా పరివేష్టించి నడిచారు. రంగురంగుల కాంతులీనే వస్త్రాభరణాలు ధరించిన ఆ జనసందోహం వసంతకాలంలో రకరకాల పుష్పాలతో శోభించే పుష్పవాటికవలె కాంతులు చిమ్మింది. వాయిద్యాల ధ్వనులతో నగరమంతా మారుమ్రోగింది. రుక్మిణీదేవి ఆలయంలోనికి వెళ్ళి పార్వతీదేవిని నిండుమనసుతో తనకు హరినే పతినిచేయమని మరొక్కమారు ప్రార్థించి యథావిధిగా పూజావిధి నేరవేర్చింది. జరుగవలసిన వేడుకలన్నీ ముగిసిన తరువాత ఆమె మెరుపుతీగలా ఆలయం విడిచి తిరిగి నగరానికి బయలుదేరింది.
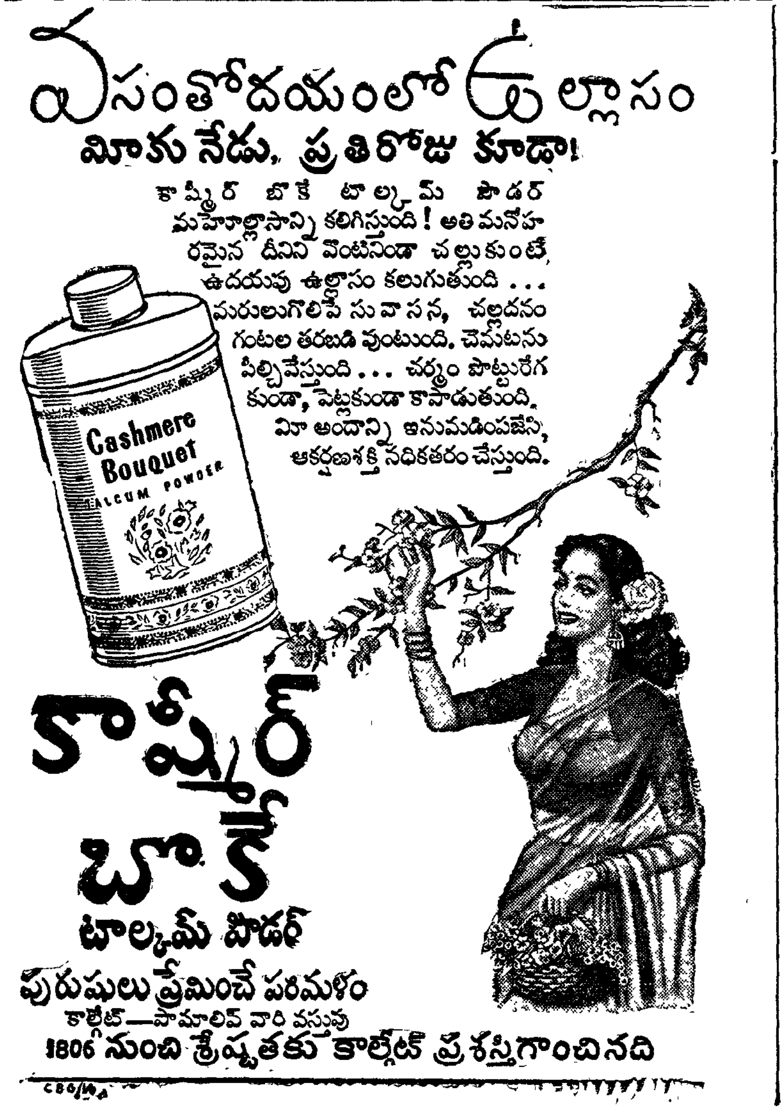
లక్ష్మీదేవిఅవతారమైన రుక్మిణీదేవి అందచందాలకు చుట్టూ మూగిన రాజలోకమంతా ముగ్ధమయింది. పాదాల అందెల ధ్వనులువారి మనస్సుల్లో తాళాలువేస్తుండగా రుక్మిణీదేవి తన నల్లని విశాలనేత్రాలతో వారిమధ్య శ్రీకృష్ణుని వెదకుతూ, ముంగురులను ఎడమచేతి గోళ్లతో పైకి త్రోసుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయింది. చివరకు ఆరాజవీరుల మధ్య శ్రీకృష్ణునిచూసి సిగ్గుపడి మందహాసం చేసింది. దొండపండువంటి ఆమె ఎఱ్ఱని పెదవిమీద తెల్లని ఆ చిరునవ్వు అప్పుడే వికసించి ఎర్రని తొడిమతో మెరిసే పారిజాత కుసుమంలాగా వెలుగులు చిందింది. ఆక్షణానే హరి ఆమెకు ఎదురు నడిచి నిర్భీతితో, సర్వప్రజలూ చూస్తూండగా ఆమెను తీసుకొనిపోయి తన రథంపైన కూర్చోబెట్టుకుని విజయశంఖంపూరించాడు. ఆశంఖధ్వానం దిగంతాలవరకూ వ్యాపించి విశ్వమంతా నిండిపోయింది. నెరవేరిన మనోరథంగల రుక్మిణీదేవితో కూడుకున్న ఆ శ్రీకృష్ణుని రథం ద్వారకానగరంవైపు సాగిపోయింది. ★